

[Veistrup.]

i den Grad er opøvet i Sparsommelighed, som sikkert ikke giver en Øre mere ud end lovmæssigt bestemt eller afgjort nødvendigt, fordi den fik tilstillet et Beløb af Udligningsfonden, vilde gaa hen og købe Lagkager for alle Pengene? Det tror jeg dog ikke, man vil mene. Jeg tror, at de Mænd, som er de styrende rundt omkring i vore Kommuner — det gælder i alt Fald i Landkommunerne, som jeg er bedst kendt med —, er i Besiddelse af sund økonomisk Sans, og vi maa, tror jeg, i al Almindelighed yde de Mænd dyb Respekt for det store Arbejde, de udfører i Samfundets og Kommunens Tjeneste. Derfor undrede den Mistænksomhed mig, som er kommet til Orde i Dag fra de to Ordføreres Side, og det forbavsede mig særlig, at den ærede Ordfører for Venstre vilde mistænkeliggøre Kommunestyrene, som han gjorde ved at udtale, at det foreliggende Forslags Gennemførelse formentlig vilde resultere i, at vi fik et meget daarligt økonomisk Styre rundt om i Kommunerne. I hvert Tilfælde var der en konservativ Ordfører i Folketinget, hvis Udtalelser jeg syntes var ganske urimelige i Relation til dette Forhold.

Hvad nu selve Lovforslaget angaar, erklærer jeg mig i al Almindelighed tilfreds baade med Hensyn til Principper og den tekniske Opbygning. Jeg er tilfreds med, at man aflaster Kommunerne og Refusionsforbundet, for vi ved jo alle, at den Refusionsordning, som fulgte med Socialreformen, langt fra har svaret til sin Hensigt eller til de Forventninger, der blev næret til den; den har bragt mange Landkommuner Skuffelse. Det er derfor afgjort rigtigt, at man nu overfører de $\frac{3}{10}$ af de sociale Udgifter, som hidtil har hvilet paa Kommunerne og Refusionsforbundet, til Udligningsfonden foruden de tre Tiendele, som angaar Rets-, Politi- og Skoleudgifter.

Det i § 3 omhandlede Tilskud til Kommunerne er efter min Mening ordnet paa en god Maade. Man har Ret til at gaa ud fra, at de Kommuner, som etablerer et dyrt Skolevæsen, vil faa fuld Valuta gennem den bedre Undervisning, som bliver Børnene til Del, hvorfor det er rimeligt, at Kommunerne selv betaler den Udgift, der overstiger det normale. Der er en enkelt Bestemmelse i § 3, som jeg gerne vil henvende den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa. Denne Bestemmelse, som jeg med den højtærede Formands Tilalelse vil citere, lyder saaledes:

„Fonden yder hver Kommune Til-

skud i Forhold til det Beløb, som Kommunen i det sidst afsluttede Regnskabsaar har afholdt i Udgift til Undervisning af Børn i undervisningspligtig Alder i de kommunale Skoler (herunder private, ikke eksamensberettigede Skoler).“ Jeg er ikke ganske klar over, hvorfor man har foretaget denne Sondring og vil afskære, om jeg saa maa sige, en enkelt Kategori fra at faa Del i Udligningsfondens Tilskud. De almindelige Skoler faar altsaa deres Tilskud pr. Barn; det samme er Tilfældet med de private Skoler og ligeledes med de kommunale eksamensberettigede Skoler. De eneste, man skubber ud, er de private eksamensberettigede Skoler. Der findes her i Landet godt 100 Skoler af denne Kategori med et Børneantal paa ca. 11 000. Disse Skoler aflaster i mange Tilfælde det kommunale Skolevæsen stærkt, og de modtager derfor ogsaa i enkelte Kommuner ret store Tilskud. Dette Tilskud fra Kommunerne har i 1935 udgjort 214 000 Kr. Men naar det er Tilfældet, synes det mig ikke ganske logisk, at man vil udelukke de paagældende Kommuner fra at faa Tilskud til disse Skoler i Lighed med andre. Jeg henstiller altsaa dette Spørgsmaal til Overvejelse og spørger, om der ikke er Mulighed for, at man ogsaa kunde medtage disse Skoler ved Lovens endelige Vedtagelse.

I Folketinget er der indført en § 4, som gaar ud paa, at der til Nedbringelse af Kommunernes Udgifter til Drift af Sygehuse ydes et Tilskud af 3 Kr. pr. Indbygger i By- samt Amtskommuner. Til Gengæld maa der udskrives noget større Skatter, dels paa Ejendomme, dels paa Indtægter, men jeg synes, man maa hilse denne Ordning med Tilfredshed, saa meget mere som Kravet herom, navnlig fra Landboernes Side, har været rejst gennem mange Aar, og det var en urimelig Ordning, vi havde med Hensyn til disse Sygehusudgifter: at det kun var Indehaverne af faste Ejendomme, der skulde betale. Nu foreslaas det altsaa at yde 3 Kr. pr. Indbygger, dog saaledes, at Tilskuddet ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af Kommunens samlede Udgifter til Sygehusdrift.

De almindelige Bestemmelser i Lovforslaget om Revision, om Decision, om Paaligning o. s. v. skal jeg ikke komme ind paa. Jeg udtaler min Tilfredshed med, at man ikke beskatter Indtægter under 1 200 Kr., og at Formueskatten ikke bliver effektiv før ved de 30 000 Kr.

Med Hensyn til Oppositionens Stilling er jeg, som man vil forstaa af de Udtalelser, jeg allerede har fremsat, forbavset over, at man ikke vil yde sin Medvirkning til Gen-